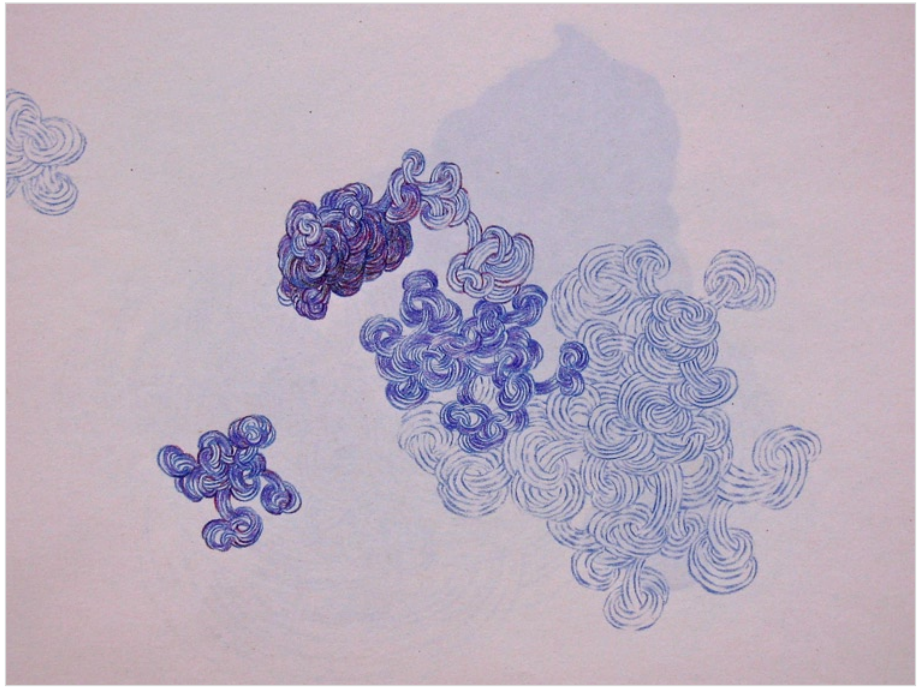

Bez názvu, 2005, pastelky na papíře, 20 x 26 cm

Martina Novotná

3. 5. 1970 narozena v Ústí nad Orlicí
1993–1999 FaVU VUT Brno, prof.Peter Rónay, doc.Martin Mainer
Vystavuje od roku 1995, samostatně od roku 1999
1996 účast na sympoziu „Papír“ v Předklášteří u Tišnova
1999, 2003 stipendium v Egon Schiele Art Centru v Českém Krumlově
2002 studijní cesta do Amazonie
2006 cesta do Ladakhu, kde vyučovala děti malbě
2008, 2010 realizace nástěnných maleb v interiéru

adresa: 561 85 Česká Rybná 95
mobil: 777 070 674
e-mail: panimarti@centrum.cz
web: www.martinanovotna.net
www.galeriemagda.cz

Květ, 2006, akryl a tempera na překližce, 30 x 30 cm

MARTINA NOVOTNÁ

ZÁŘIVÁ MALBA

7. 3. – 1. 4. 2012

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 7. BŘEZNA V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ DO 18.00 HODIN NA ZAZVONĚNÍ
V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY

Bahno, 2005, tempera na plátně, 80 x 65 cm

Neviditelné krajiny, 2012, pastelky na papíře, 25 x 30 cm

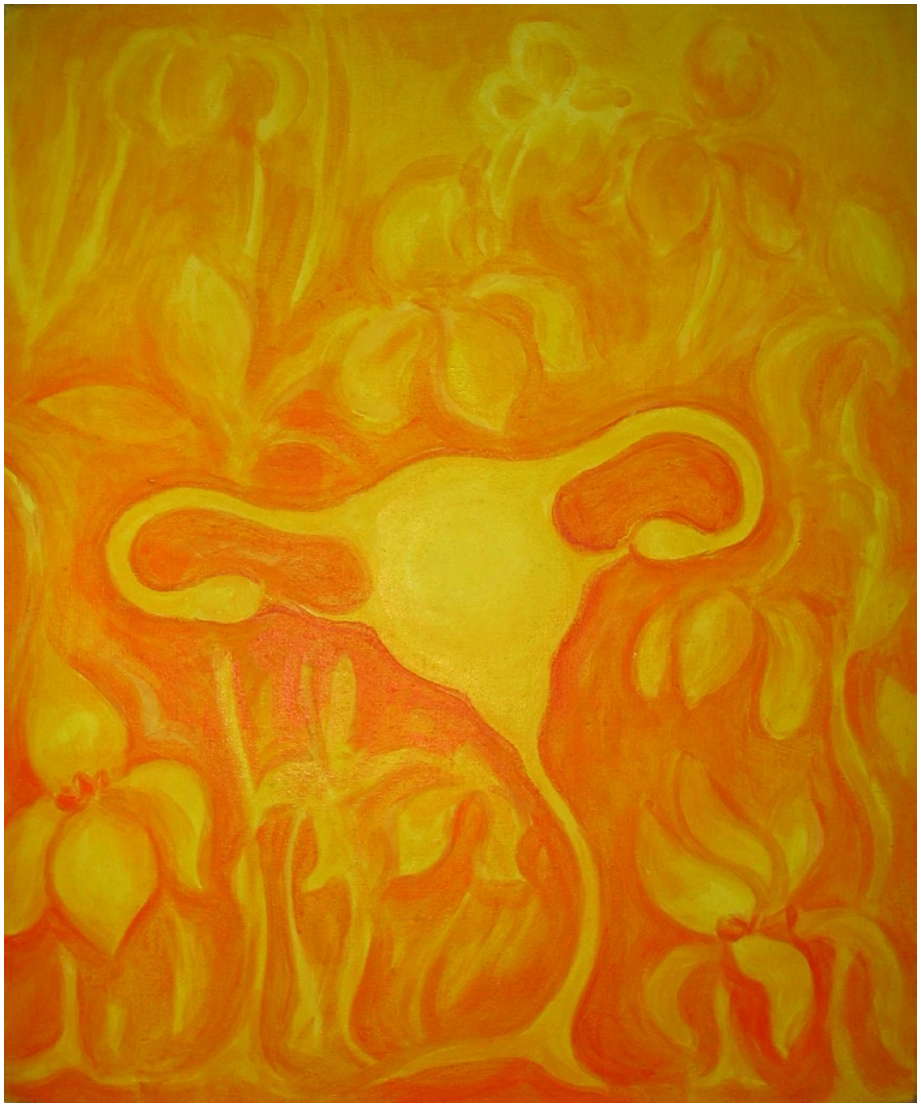

Žlutý květ, 2006, akryl a tempera na plátně, 70 x 50 cm

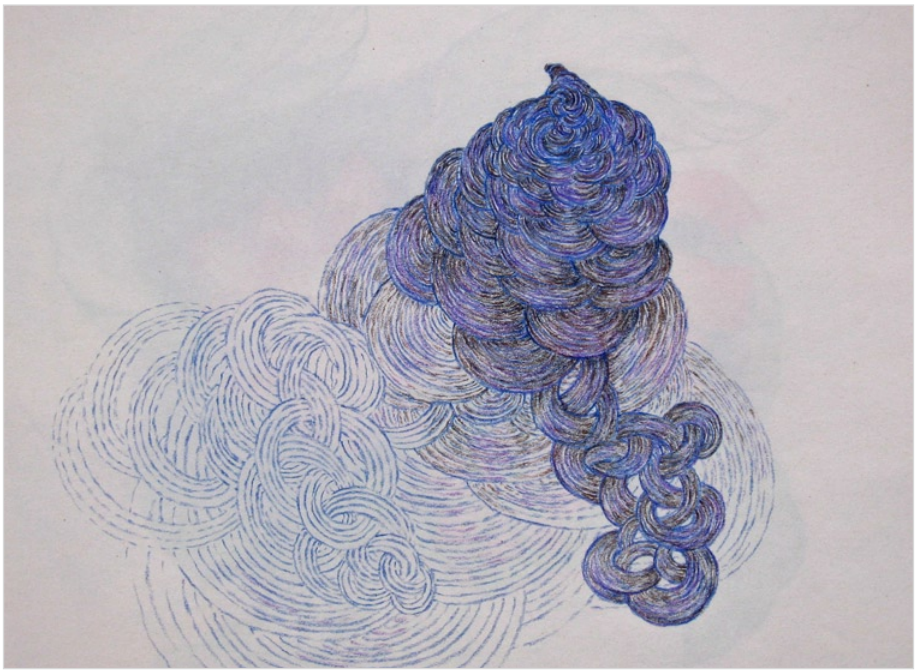

Bez názvu, 2005, pastelky na papíře, 20 x 26 cm

Domek, v kterém se Martina Novotná už nějaký čas zabydluje, je v České Rybné hned pod silnicí. Zdi jsou zvenčí obložené polínky dřeva, dovnitř se vchází tyrkysově zelenými dveřmi. Dál pak chodbičkou do jednoduše zařízené místnosti, vyhřáté nejenom kamny, ale i všemi barvami kolem. Okrově žluté stěny, sytě zelený trámový strop, podlaha průsvitně červenavá, světle zelená starodávná almárka. Různobarevně proužkované záclonky i přehoz přes postele… Barvy, s kterými Martina souzní a neomylně je potkávala na svých dalekých cestách, se zde ochotně zabydlely a v přátelském souladu prozářily toto místo. Zdrželi jsme se jen chvíli, ale byla tak krásně barevná! A nad Martininými kresbami, i za její neokázalostí a zdrženlivě ostýchavými slovy znovu jsme zahlédli svobodné víření barev a tvarů na vratkém rozmezí lehkosti i tíhy, bdění a snu…

Anežka Kovalová

Jednota všeho, co duší i tělem vně i v sobě prožíváme, i o čem dobře víme, protože jsme stejného rodu, co ale neuvidíme ani dalekohledem hvězdáře nebo pod mikroskopem, je pramenem bohaté obraznosti malířky Martiny Novotné. A přece je to pro ni jenom východiskem. Podstatou je jí čirá radost ze živelné síly malby, ve které se rozpouští a na sebe zapomíná. Malbou se pročišťuje, obnovuje a usebírá.

Maluje a kreslí to v ní samo a splývá s ní v uvolněném rytmu linií a ve vířivé barevnosti, vzrušivé až k opojení a na dotyk blízké hlubinným podvědomým záznamům. Je jí ale vlastní i přirozená lehkost a svobodná možnost nechat volně prolínat bezejmenné útvary stejně dobře, jako motivy dětsky prosté a každému snadno rozpoznatelné. Od tenkých linií přes pevné tahy štětcem přechází Martina plynule do objemů, snad buněk vláčné tkáně těla malby, která se jí po ploše plátna nekonečně rozrůstá. Její malba je života plná, jím kypící a plamenně zářivá, ale i zklidňujícím rytmem ticha jemně členěná. Je hutná a jindy křehká. Reálná i snová a tajemná zároveň.

Nachází i spřízněné duše v těch, kdo jí v galerii předešli a souznívají s ní. Připomenu alespoň Tomáše Lampara, nebo snad z jiného úhlu Otakara Hudečka a Jana Híska. Potkává tu ale dlouhou řadu dalších, pro které je svět podobně úplným a celistvým vesmírem ustavičných návratů, počátků i zániků, a obraz nebo kresba jejich živým vtělením. Novým narozením, vždy novou a jedinečnou skutečností. Martina je toho zářným příkladem, a kdo ví, co je příčinou a co důsledkem. Zda volba Mainerova ateliéru a cesty do Peru a Ladakhu směr malbě určily, anebo obojí v ní jenom posílilo to, co jí bylo dáno už do vínku. Tak živoucí malba potvrzuje to druhé.

Miroslav Koval

Kytice, 2005, tempera na plátně, 80 x 65 cm